

**Brennet AG
vastaan
Vittorio Paletta**

(Bundesarbeitsgerichtin
esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Sosiaaliturva — Työkyvyttömyyden tunnustaminen

Julkisasiamies G. Cosmasin 30 päivänä tammikuuta 1996 antama ratkaisuehdotus I - 2359
Yhteisöjen tuomioistuimen 2 päivänä toukokuuta 1996 antama tuomio I - 2382

Tuomion tiivistelmä

- 1. Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Sairausvakuutus — Työntekijä, joka oleskelee muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa — Oikeus etuuksiin, jotka ovat välttämättömiä työntekijän sairauden takia — Oikeuden laajuus — Rahaetuudet, joiden tarkoituksena on korvata sairaan työntekijän palkan menetys — Rahaetuudet, jotka ovat välttämättömiä työntekijän sairauden takia — Palkan maksaminen työkyvyttömyyden ilmenemisen jälkeen — Vaikutusten puuttuminen*

(Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a ja ii alakohdan)

2. *Siirtotyöläisten sosiaaliturva — Sairausvakuutus — Työntekijä, joka oleskelee muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa — Työkyvyttömyys — Työkyvyttömyyden pakollisen tunnustamisen rajat — Se seikka, että työnantaja esittää näyttöä, jonka perusteella voidaan todeta, että työntekijä on menetellyt väärin tai vilpillisesti — Näytön esittämisen hyväksyminen — Vaatimus siitä, että työntekijä esittää lisänäyttöä — Lisänäytön esittämistä vaatimuksen hylkääminen*

(Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 574/72 18 artiklan 1—5 kohta)

1. Neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1408/71 22 artiklan 1 kohdan a ja ii alakohtaa on tulkittava niin, että ne koskevat sellaista kansallista lainsäädäntöä, jonka mukaan työntekijällä on työkyvyttömyyden aikana oikeus saada edelleenkin palkansa tietyn ajanjakson ajan, vaikka palkka erääntyisikin vasta tietyn ajan kuluttua työkyvyttömyyden ilmenemisestä.

Kun tässä säännöksessä asetetaan edellytys, jonka mukaan etuudet ovat välttämättömästi välittömiä sairaan tilan vuoksi, siinä toisaalta edellytetään, että välittömän etuuden lääketieteellinen välttämättömyys todetaan, ja toisaalta siinä ei tarkoiteta ainoastaan välttämättömästi välittömiä "luontoisuuksia" vaan siinä tarkoitetaan myös sitä, että hätätapauksessa asianosaisella voi olla oikeus myös vastaaviin "rahaetuksiin", jotka pääasiallisesti on tarkoitettu korvaamaan sairaan työntekijän palkan menetys ja joilla on tarkoitus turvata työntekijän toimeentulo, joka muuten voisi vaarantua.

2. Tulkinta, jonka yhteisöjen tuomioistuin on asiassa C-45/90, Paletta, 3.6.1992 antamassaan tuomiossa tehnyt asetuksen (ETY) N:o 574/72 18 artiklan 1—5 kohdasta ja jonka mukaan lääketieteelliset

toteamukset, jotka asuin- tai oleskelupaikan laitos tekee työkyvyttömyyden ilmenemisestä ja kestosta, sitovat toimivaltaista laitosta tosiasiallisesti ja oikeudellisesti myös siinä tapauksessa, että työnantaja on sosiaaliturvalaitoksen asemesta toimivaltainen laitos, kun toimivaltainen laitos ei tutkituta valitsemallaan lääkäriä kyseistä henkilöä, minkä se saman artiklan 5 kohdan perusteella voi tehdä, ei merkitse sitä, että työnantajaa kielletäisiin esittämästä näyttöä, jonka perusteella kansallinen tuomioistuin voi tarvittaessa todeta sellaisen väärinkäytöksen tai vilpillisen menettelyn olemassaolon, joka aiheutuu siitä seikasta, että työntekijä ei ole ollut sairas, vaikka hän vetoaa 18 artiklan mukaisesti todettuun työkyvyttömyyteen.

Sen sijaan silloin, kun työnantaja vetoaa seikkoihin, joiden perusteella voidaan vakavasti epäillä väitettyä työkyvyttömyyttä, ja esittää näyttöä niistä, asetuksen (ETY) N:o 574/72 18 artiklassa tavoiteltujen päämäärien vastaista on vaatia työntekijältä, että hän esittää lisänäyttöä lääkärintodistuksessa todetun työkyvyttömyyden paikkansapitävyydestä. Tällainen vaatimus näet aiheuttaisi muussa jäsenvaltiossa kuin toimivaltaisessa jäsenvaltiossa sairastuvalle työntekijälle näyttövaikutuksia, joita yhteisön lainsäädännöllä pyritään juuri poistamaan.